

РЕШЕНИЕ

№ 3106

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 28.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **5247** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба РВТ22-ТД26-3459-/8/26.04.23г на „РУВЕЛ 05“ ООД-София с представляващ Р.И. срещу РС № Б-86/12.09.22г на Гл.инженер на район „В.“-СО.

В жалбата се твърди, че РС е нищожно/издателят му няма компетентност да издава РС/, както и проц. и мат.незаконосъобразно и противоречи на целта на закона, като се моли за обявяване на нищожността му.Сочи се, че: трасето на предвиденото с РС ел.захранване преминава през имот на дружеството, като влошава условията за застрояването му/заема 17.5% от площта на имота/ и по същество се стига до отчуждаване на чужди имоти; РС е издадено въз основа на непроведена регулация/цитира осови точки от нея/, тъй като със Заповед № РВТ19-РА50-5/02.01.19г се разрешава изменение на ПР и се спира прилагането на действащия ПР; не се осигуряват благоприятни условия за застрояване на всички имоти.С уточняваща молба от 19.06.23г/л.180/- жалбоподателят изрично потвърждава, че обжалва РС само като нищожно, като не го е обжалвал като незаконосъобразно.В съд.заседание адв. П. поддържа жалбата, претендира разноски/само дър.такса/ и сочи, че съгл. представена упълномощаваща заповед - ответникът има право да издава РС само в случаите по т.7.4, когато е компетентен да съгласува или одобри инв.проекти за строежа по т.7.1/за трасета по второстепенни улици, а не като в случая-през частни имоти/.Проектите са били съгласувани от същия орган и в същия ден като обж. РС, но той не е имал правомощия и за това. Освен това не е доказано от ответника, че

притежава проектантска правоспособност и необходимия стаж за заемане на длъжността. Дори части от имотите да се отредени за улици, то тази улична регулация не е проведена, респ. не са налице приложени второстепенни улици, респ. ответникът няма компетентност да издава РС за трасета през имоти, които не са второстепенни улици. РС се обосновава с учредено право на прокарване на мрежи през имотите, но това право е незаконосъобразно, ако тези части от имотите вече са отчуждени за улица. Уличната регулация не се прилага вече 26 години поради бездействие на СО. Ответникът Гл.инженер на район „В.“-СО се представлява от юрк.Т., която оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение. В писмено становище към придружаващото преписката писмо се сочи, че РС е издадено от компетентен орган, надлежно упълномощен съгл. § 1 ал.4 от ДР на ЗУТ. Трасето на мрежата по РС е сервитутна зона съгл. Заповед № РВТ18-РД09-124/19.10.18г за право на прокарване през имота на жалбоподателя/потвърдена от ВАС/, поради което не е необходимо съгласие на жалбоподателя за издаването на РС. Обж. акт е и законосъобразен, като отговаря на изискванията на чл.146 от АПК. Ответникът е уведомил по реда на чл.156 от ЗУТ и ДНСК за издаденото РС, като не са открити нарушения при издаването му. И.проект е законосъобразен, като РС е издадено въз основа на него. Прави се възражение за прекомерност на адв.хonorар на жалбоподателя. В писмени бележки се допълва, че правомощията на ответника са по т.7.2 от оправомощаващата заповед/относно строежи на техн.инфраструктура от трета категория като процесния/, като трасето попада именно в тези части от имотите на жалбоподателя, които по действащ РП 97г са предвидени за второстепенни улици. ВАС е разгледал въпроса обстойно и е приел, че трасетата преминават през незастроени части от имотите на жалбоподателя, които части са предвидени за улици и респ. трасетата не влошават бъдещото застрояване на имотите му/така или иначе в отредените за улица техни части жалбоподателят не може да строи заради действащата улична регулация, макар и все още неприложена/. Действащият РП97г не е със спряно действие, не е и изменен към момента.

Заинтересованата страна „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД-София с проц.представител юрк. Й. не се представлява в съд.заседание, като в писмено становище оспорва жалбата. Соци се, че РС не е нищожно/ответникът има надлежно делегирани правомощия за трета категория строеж като процесния/ и е законосъобразно по всички точки на чл.146 от АПК. РС е за външно ел.захранване на две жилищни сгради, като е предвидено и изграждане на трафопост и полагане на кабели в нова и в съществуваща тръбна мрежа. Налице е Договор за присъединяване към ел.преносната и разпределителна мрежа. РС е издадено въз основа на инв.проекти, надлежно съгласувани и одобрени. Трасетата преминават през незастроени части от имотите на жалбоподателя, които части са предвидени за улици и респ. трасетата не влошават бъдещото застрояване на имотите му/така или иначе в отредените за улица техни части жалбоподателят не може да строи заради действащата улична регулация, макар и все още неприложена/. Ирелевантно е съгл. чл.73 ал.2 от ЗУТ, че ул.регулация по действащ РП97г още не е приложена. Налице е влязла в сила заповед за прокарване на отклонения, т.е. налице са вещни права/сервитут/ през имотите на жалбоподателя. Трасетата попадат именно в сервитута/респ. в предвидените с уличната регулация тротоари/. Няма изменение на РП97г /в частта за имотите на жалбоподателя/, нито същият е със спряно действие към датата на РС. Не се извършва фактическо

отчуждаване на части от имотите, доколкото те са предвидени за улици с влязъл в сила РП97г. Несъобщаването на РС не е нарушение по издаването му и не води до негова нищожност/незаконосъобразност. Претендират се разноски.

Заинтересованата страна „ТРЕЙДФАРМА“ ЕООД- В. с представляващ Е.Б. и с проц.представител адв. С. в съд. заседание оспорва жалбата и поддържа становищата на ответника и другата заинтересована страна, претендират се разноски. В писмено становище и в писмени бележки се сочи, че: жалбоподателят цели пререшаване на въпроси, вече решени от ВАС със СПН; РС не е нищожно или незаконосъобразно, като жалбоподателят не доказва твърденията си, че РП97г е със спряно действие по отношение имотите на жалбоподателя/там не е допускано изменение на РП97г, дори да е допуснато-заповедта е изгубила правно действие в 1-годишен срок поради невнесен проект за изменение/; жалбата е допустима само относно нищожност на РС/подава се безсрочно/, тъй като срокът за жалба за незаконосъобразност на РС е изтекъл за жалбоподателя/но и той изрично потвърждава, че обжалва само за нищожност/; ответникът има компетентност по т.7.1 от оправомощаващата заповед-трасетата са през второстепенна улична мрежа; след като уличната регулация още не е приложена на терен в имотите на жалбоподателя и не може да се строи техн.инфраструктура в предвидените за отчуждаване части- при непроведено все още отчуждаване, е налице влязла в сила/потвърдена от ВАС/- Заповед за прокарване на отклонения от общите мрежи и въз основа на нея се строи и при непроведено все още отчуждаване; не е налице нетърпим в правния мир порок, който да води до нищожност на РС.

Съдът намира жалбата за нищожност на РС за допустима, като депозирана съгл. изискванията на АПК и при липсата на предвиден срок за обжалване, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/по чл.149 ал.2 от ЗУТ/, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 214 от ЗУТ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „РУВЕЛ 05“ ООД-София е собственик на ПИ № 68134.1935.2209 с площ 1842кв.м./незастроен/ и на ПИ № 68134.1935.2210 с площ 320кв.м./незастроен/, съгл. нот.акт № 149/14г и КККР10г, в които собственикът е вписан със старото си фирмено наименование /“Венис 2000“ ЕООД/.

Начало на адм.производство е сложено със Заявление вх.№ РВТ22-АП00-650/09.08.22г на „ТрейДФарма“ ЕООД-В. до Гл.Архитект на район „В.“-СО за съгласуване и одобряване на инв.проект за външно ел.захранване и нов трафопост/в ПИ № 68134.1935.2391/ за захранване на две жилищни сгради с гаражи, разположени в съседни ПИ № 68134.1935.2106 и ПИ № 68134.1935.2107.Към инв.проект е приложен от заявителя Договор за присъединяване към ел.разпределителната мрежа,сключен с „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, както и Становище на 06 РС ПБЗН-София. На 08.09.22г са внесени доп.документи, след указания от 15.08.22г. И.проект е одобрен от Гл.инженер на район „В.“-СО/ответника/ на 12.09.22г, след което същият е издал на осн. чл. 148 ал.4 и ал.8 вр. чл. 152 ал 1 вр. чл. 64 ал.4 от ЗУТ и чл.67 ал.2 от ЗЕ - обж. РС № Б-86/12.09.22г, с титуляри/възложители/- „ТрейДФарма“ЕООД и „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД. РС е изпратено на РДНСК-София на осн. чл. 156 от ЗУТ-на 13.09.22г, на

същата дата е залепено обявление в района, като РС е връчено на двамата си адресати. Съгл. Удостоверение от 15.06.22г от Гл.Архитект на района, проектното трасе на външното ел.захранване преминава през частни ПИ №№ 68134.1935.2392/на заявителя/, 68134.1935.2107/на заявителя/, 68134.1935.2106/на заявителя/, 68134.1935.2108/на заявителя/, 68134.1935.2210/на жалбоподателя/, 68134.1935.2209/на жалбоподателя/, 68134.1935.2468/част от стар ПИ .2297, на ФЛ/, 68134.1935.1012/на ФЛ/, както и през ПИ № 68134.1935.1352/второстепенна улица, публична общинска собственост/- с неприложена действаща улична регулация/одобрена със Заповед № РД09-50-264/27.05.97г на Гл.Архитект на СО, потвърдена с Решение № 85/06.08.03г на СОС. Видно от комб.скица/л.113/ с трасето обаче, то засяга още ПИ.2391/на заявителя/ и ПИ.2296/на ФЛ/.

Видно от Комплексния доклад за оценка за съответствие на проектната документация: 1/ заявителят „Трейдфарма“ЕООД е собственик на ПИ № 68134.1935.2107, ПИ № 68134.1935.2106, 68134.1935.2108, 68134.1935.2391 и 68134.1935.2392, а съгл. Заповед № РВТ18-РД09-124/19.10.18г на Кмета на район „В.“-СО/потвърдена окончателно с Решение на ВАС №9517/14.07.20г по д.№ 2300/20г/, е титуляр на право на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техн.инфраструктура-през чуждите ПИ №№, 68134.1935.1012, 68134.1935.2209/на жалбоподателя/, 68134.1935.2210/на жалбоподателя/, 68134.1935.2297/нов ПИ № 68134.1935.2468, на ФЛ/; 2/ възложителят „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД има учредени с нот.актове сервитутни права по чл.64 ал.2 от ЗУ- в ПИ №№ 68134.1935.2108/на заявителя/, 68134.1935.2392/на заявителя/ и 68134.1935.2391/на заявителя/, както и учредено право на строеж за трафопост в ПИ № 68134.1935.2391/на заявителя/.Видно от извадка от КККР10г/л.161/, има и учредено право на строеж в ПИ.2296/на ФЛ/.

Видно от влязлата в сила Заповед за право на прокарване № РВТ18-РД09-124/19.10.18г на Кмета на район „В.“-СО, издадена в полза на заявителя, трасето засяга 86кв.м. от ПИ.2209 и 59кв.м. от ПИ.2210- двата на жалбоподателя, като общата площ на трасето/видно на комб.скица-л.113/ е 303кв.м. и ширината му е 2.10м/следва точно трасето на действащата, но неприложена улична регулация/.

Със Заповед № РВТ19-РА50-16/30.01.19г на Гл.Архитект на район „В.“-СО се одобрява Проект за изменение на ПР и ПЗ, засягащо само попадащите в трасето - ПИ.2391/стар ПИ.1293/ и ПИ .2107, и двата на заявителя. Промяната се състои в преместване на общата им рег.граница.Няма данни дали Заповедта е влязла в сила.

Със Заповед № РВТ19-РА50-5/02.01.19г на Гл.Архитект на район „В.“-СО се разрешава изработването на Проект за изменение на ПР, засягащо само попадащите в трасето - ПИ.2210 и ПИ .2209, и двата на жалбоподателя. Няма данни дали Заповедта е влязла в сила. Ответникът оспорва тази Заповед като нищожна/л.268/- издадена при липса на мат.компетентност на издателя по Заповед № СОА170РД09-622/19.06.17г/доколкото предвижда премахване на улица/, респ. същата не е влязла в сила.

Ответникът потвърждава/л.268/, че и до момента няма процедурирано изменение на действащата улична регулация/неприложена/.

Относно компетентността на ответника е представена Заповед № РД-09-09-28/17.03.21г на Гл.Архитект на СО/л.13/, видно от която същият има правомощия по т.7.

Съдът намира от правна страна следното:

Предмет на разглеждане е единствено жалбата за нищожност на РС, а незаконосъобразността на РС не е предмет на разглеждане по делото. Нищожността може да се дължи както на липсата на компетентността у издателя, така и на особено груби и тежки нарушения на мат.закон.

Съдът намира, че РС не е нищожно, по следните съображения:

1/ Трасето следва точно трасето на уличната регулация - влязла в сила и действаща/по РП97г, потвърден от СОС през 2003г/, но неприложена. По този въпрос няма спор между страните.

2/ Именно неприложената ул.регулация по см. на ЗУТ/няма проведено отчуждаване, заплащане на дължимото обезщетение и завземане на отчуждените части от имотите - от страна на СО/, е наложила да се издаде Заповед за право на прокарване в полза на заявителя /защото собствениците на имоти, през които преминава трасето, не са били съгласни, се е наложило издаване на Заповед, а не доброволно уреждане на въпроса- с договор/. Заповедта за право на прокарване в полза на заявителя- през двата имота на жалбоподателя, е влязла в сила на 14.07.20г/потвърдена от ВАС/. С нея е решен въпроса дали и коя част от имотите на жалбоподателя да попада в трасето на правото на прокарване. Заповедта е тази с правно действие по спорния въпрос, поради което е без правно значение в настоящия спор- дали е спряно прилагането на действащата улична регулация. Правата на заявителя се черпят от влязлата в сила Заповед за право на прокарване, а не от действащата,но неприложена улична регулация/поради което е излишно да се коментира дали е спряно прилагането ѝ/.

3/ Следва да се прецени дали ответникът има правомощия, разписани в т.7 на Заповед № РД-09-09-28/17.03.21г на Гл.Архитект на СО, да издава РС относно обекти като процесния. Прочита на правомощията по т.7 налага извода, че Гл.инженер на района има делегирани правомощия да издава РС само за тези обекти, за които има делегирани правомощия да одобрява и съгласува инв. проекти/т.7.4/. В такъв случай, водещо за преценката на Съда е какъв е обекта по одобрения инв.проект в случая. Видно от инв.проект- проц.обект е външно ел.захранване и нов трафопост. Проц.обект не е реконструкция или ново строителство на второстепенна улица и техн.инфраструктура, преминаваща по нея, поради което т.7.1 от Заповедта е неотносима в случая.Правомощието по т.7.3 касае вътрешни инсталации, поради което е неотносимо в случая. Правомощието по т.7.2 от Заповедта касае строежи на техн.инфраструктура от втора и трета категория. В случая обектът по инв.проект е строеж от трета категория/чл.137 ал.1 т.3 б.“б“ вр. чл.64 ал.4 от ЗУТ/. В такъв случай, Гл.инженер на района има делегирани правомощия да издаде РС за този обект/строеж на техн.инфраструктура от трета категория/,предвид чл.148 ал.2 от ЗУТ, след като преди това е одобрил инв.проект за него/това се прави обаче след зад.съгласуване с Гл.инженер на НАГ-СО/.

4/ Един от аргументите на жалбоподателя за нищожност на РС е, че самият инв.проект е одобрен от лице с липсваща мат.компетентност, което води до липса на валидно одобрен инв.проект, респ. до нищожност на самото РС. Съгл. чл. 148 ал.4 от ЗУТ, РС се издава въз основа на одобрен техн.инв.проект, като последният е неразделна част от РС/чл. 148 ал.8 от ЗУТ/. В случая е налице техн.инв.проект, който съгл. чл. 145 ал.1 т.1 от ЗУТ се одобрява от Гл.Архитект на СО. Съшият е делегирал правомощията си по този текст- на Гл.инженери на райони, като в случая относимо е правомощието по т.7.2 от Заповедта.То обаче изисква задължително съгласуване на инв.проект с Гл.инженер на НАГ-СО. Видно от оригинален печат на л.40- Гл.инженер на НАГ-СО

предварително е съгласувал проекта /на 09.06.22г/.

Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора, на осн. чл. 143 от АПК, на ответника се дължи юрк.възнаграждение в мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП – 100лв. На двете заинт.страни, за които актът е благоприятен, също се дължат разноси. На з.страна „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД-София се дължи юрк.възнаграждение в мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП – 100лв. На з.страна „Трейдфарма“ ЕООД-В. се дължи адв.хonorар, заплатен е такъв в размер на 1600лв, оспорен е от жалбоподателя като прекомерен- тъй като делото няма фактическа и правна сложност. Съдът намира, че съгл. чл. 8 ал.2 т.1 от Наредба №1/04г, мин.размер на хonorара за дела по ЗУТ е 1250лв, като в случая 1600лв не отговаря на фактическата и правна сложност на делото, а възражението за прекомерност е основателно/адекватен на делото е мин.размер по Наредбата/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба РВТ22-ТД26-3459-/8/26.04.23г на „РУВЕЛ 05“ ООД-София с представляващ Р.И. срещу РС № Б-86/12.09.22г на Глинженер на район „В.“-СО.

ОСЪЖДА „РУВЕЛ 05“ ООД-София с представляващ Р.И. да заплати на Столична Община сумата от 100лв разноси по делото.

ОСЪЖДА „РУВЕЛ 05“ ООД-София с представляващ Р.И. да заплати на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД-София сумата от 100лв разноси по делото.

ОСЪЖДА „РУВЕЛ 05“ ООД-София с представляващ Р.И. да заплати на „Трейдфарма“ ЕООД-В. сумата от 1250лв разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: